

בפסוק שמע ישראל יעשה פסקי התיבות כל שתי תיבות ביחד כדי לכוין בהם כפי המשמעות, שמע ישראל, כל' קבל דברים אלו והבינם ותדעם שתאמין בם והוא כי ה' אלהינו, ועוד הגה הוא אחד, ונמצא בזה יש קבלה והולאה בד' דברים, הא' הוא קבלת עול מלכות שמים באומרו ה' אלהינו, והב' הוא ענין יחוד השם באומרו שהוא אחד בלי שיתוף אחר שאין שני לו.

אל מֶלֶךְ נֶאֱמָן: (ראה שו"ע או"ח סי' ס"א ס"ג ובמג"א סק"ד)

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהֳבָתָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם | עַל לִבְבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת | עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין | עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם | עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל מְצֻוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאָהֳבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפָּה דִּגְגָה וְתִירוֹשׁ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֹשֶׁב | בְּשָׂדְךָ לְבִהְמֹתֶךָ וְאָכְלָתָ וּשְׁבַעְתָּ: הַשְּׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם | אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה | אַף יְהוָה בָּכֶם | וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם | מִחֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם | אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לִבְבְּכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרָתֶם | אֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין | עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם | אֹתָם | אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם | עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

למען ירבו ימיהם וימי בניהם | על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיהם
לתת להם כימי השמים | על הארץ:

**וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ
עַל צִיצִית הַכֶּנֶף | פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם | אֹתוֹ
וְזָכַרְתֶּם | אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם | אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי
לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם | אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים | אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם | אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם | אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם | מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים | אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:**

[כדי להשלים רמ"ח תיבות יש לחזור ג' תיבות יהוה אלהיכם | אמת]

**יַעֲלֹזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁבּוֹתָם:
רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִדוֹנָם וְחָרַב פִּיפְיוֹת בִּיָּדָם:**

(ג' פעמים, והם ס' תיבות, תיקון המלכות בעולם הבחינה).

**הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁל־שְׁלֹמֹה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל:
כָּל־אֶחָיו חָרַב מִלְּמַדֵּי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוֹ עַל יָרִיכוֹ מִפֶּחַד בְּלִילוֹת:**

(פ"א, ג' פסוקים, שבהם ס' אותיות, תיקון המלכות בעולם האצילות).

**בִּרְכֵךְ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֵךְ. יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךְ. יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם:**

(ס' תיבות דיושב בסתר התחברות האצילות שהוא עליון עם הבחינה).

**יֹשֵׁב בְּסֹתֶר עֲלִיוֹן בָּצַל שִׁדְי יִתְלוֹנֵן: אֹמֵר לִיהוָה מַחְסִי וּמַצֻּדָתִי אֱלֹהֵי
אֲבֹתִי בּוֹ: כִּי הוּא יִצִּילֵךְ מִפֶּחַד יָקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאֲבָרְתוֹ יִסֹּךְ לָךְ
וְתַחַת כַּנְּפָיו תִּתְחַסֶּה צָנָה וְסוֹתְרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחֵץ יַעֲוֶה
יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאוֹפֶל יִהְיֶה מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יְפֹל מִצִּדָּךְ אֶלְךָ וּרְבָבָה
מִיְמִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגַּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֹחַ וְשִׁלּוּמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה
יְהוָה מַחְסִי.**

בליל שבת ויו"ט, ובימים שא"א תחנון אין אומרים וידוי, וגם בחול אם אין דעתו מיושבת כל כך אין להרבות בוידוים בלא כוונה, ויוכל לדלג מכאן עד אנא בכח (עי' במג"א סי' רל"ט).

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו תבא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתנוּ וְאֵל תְּתַעַלֵּם
מִתְחַנְתֵּינוּ שְׂאִין אָנוּ עֵזִי פָנִים וקָשִׁי עוֹרֶךָ לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו צְדִיקִים אֲנִיחָנוּ וְלֹא חָטְאָנוּ אָבֵל אֲנִיחָנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ חָטְאָנוּ:

צ"ל מעומד. וחסון שחפה עומד בעולם העשיה ורואה להעלות נפשך בסוד מ"ן, וע"י הוידוי מחפרדין הקלי' מנפשך שבעולם העשי' ועי"כ תוכל לעלות לעולמות העליונים.

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דְּבַרְנוּ דּוֹפִי: הָעוֹיְנוּ. וְהִרְשָׁעְנוּ. זָדְנוּ.
חִמְסָנוּ. טַפְלָנוּ שָׁקֶר: יַעֲצָנוּ רָע. כּוֹזְבָנוּ. לִצְנוּ.
מִרְדְּנוּ. נֹאצָנוּ. סָרְרָנוּ. עוֹיְנוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְרָנוּ. קִשְׁיָנוּ עוֹרֶךָ:
רִשְׁעָנוּ. שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיָנוּ. תַּעֲתָעְנוּ: סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא
עָלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנִיחָנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מִה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמִה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים הֵלֵא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ: אַתָּה
יֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי: אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי
בֵּטָן וּבּוֹחֵן כְּלִיֹּת וְלֵב. אֵין (כָּל) דָּבָר נֶעְלָם מִפָּנֶיךָ וְאֵין נִסְתָּר
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ: וּבִכֵּן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ואלהי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּסַלַּח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִמְחֹל לָנוּ עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ: ע"ח

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ואלהי אֲבוֹתֵינוּ שְׂאִם חָטְאֵתִי עוֹיֵתִי
פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וּפְגַמֹּתִי בְּאֹת "י" שֶׁל שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יְהוָה בְּבִטּוֹל
קַר"ש, וּבְאֹת א' שֶׁל אֲדֹנָי וְנִתְחַיֵּבְתִּי בְּדִינְךָ הַצָּדִק סְקִילָה אוֹ פִּיּוּצָא

בו הרי אני מקבל עלי סקילה וְהִרֵנִי כְּאֵלֹו נִסְקַלְתִּי עֲיֵי אֹתָהּ א' שֶׁל
הַשֵּׁם אֲדֹנָי בְּבֵית דִּין הַגָּדוֹל שְׁבִירוּשָׁלַיִם עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תָּשׁוּב וּתְיַחַד שְׁלֹשָׁה אוֹתִיּוֹת ראשונות שֶׁל ג'
שְׁמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים יְהו"ה אֱהי"ה אֲדֹנָי יֵא"א וְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ בְּמִלּוֹי ד' יוֹדִי"ן
שֶׁהוּא בִּגְי' ע"ב כְּזֶה יו"ד ה"י וי"ו ה"י וְיֵאִיר בְּרָצוֹנְךָ בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת
וְאַל יְהִי מוֹנֵעַ:

וְאַם חֲטָאתִי עֲוִיתִי פָשַׁעְתִּי לִפְנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת ה' ראשונה שֶׁל
שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יְהוה בְּבִטּוֹל תְּפִלִּין, וּבְאוֹת ד' שֶׁל אֲדֹנָי וְנִתְחַיְבֵתִי
בְּדִינְךָ הַצָּדֵק שְׁרָפָה אוֹ כִּיּוּצָא בּוֹ הִרֵנִי מִקִּבֶּל עָלַי שְׁרָפָה וְהִרֵנִי כְּאֵלֹו
נִשְׁרַפְתִּי עַל יְדֵי אוֹת ד' שֶׁל אֲדֹנָי בְּבֵית דִּין הַגָּדוֹל שְׁבִירוּשָׁלַיִם עַל
דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תָּשׁוּב וּתְיַחַד שְׁלֹשָׁה אוֹתִיּוֹת
שְׁנִיּוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים יְהו"ה אֱהי"ה אֲדֹנָי הַח"ד וְשֵׁם
קֹדֶשְׁךָ בְּמִלּוֹי שְׁלֹשָׁה יוֹדִי"ן וּא' כְּזֶה יו"ד ה"י וּא"ו ה"י וְיֵאִיר בְּרָצוֹנְךָ
בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה וְאַל יְהִי מוֹנֵעַ:

וְאַם חֲטָאתִי עֲוִיתִי פָשַׁעְתִּי לִפְנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת ו' שֶׁל שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
יְהוה בְּבִטּוֹל צִצִּית, וּבְאוֹת ג' שֶׁל שְׁמֶךָ אֲדֹנָי וְנִתְחַיְבֵתִי לִפְנֶיךָ
בְּדִינְךָ הַצָּדֵק הָרֵג אוֹ כִּיּוּצָא בּוֹ הִרֵנִי מִקִּבֶּל עָלַי הָרֵג וְהִרֵנִי כְּאֵלֹו
נִתְרַגְתִּי עַל יְדֵי אוֹת ג' שֶׁל אֲדֹנָי בְּבֵית דִּין הַגָּדוֹל שְׁבִירוּשָׁלַיִם עַל
דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תָּשׁוּב וּתְיַחַד שְׁלֹשָׁה אוֹתִיּוֹת
שְׁלִישִׁיּוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים יְהו"ה אֱהי"ה אֲדֹנָי וי"ג וְשֵׁם
קֹדֶשְׁךָ בְּמִלּוֹי אֶלְפִין כְּזֶה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א וְיֵאִיר בְּרָצוֹנְךָ בְּעוֹלָם
הַיְצִירָה וְאַל יְהִי מוֹנֵעַ:

וְאַם חֲטָאתִי עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי לִפְנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת ה' אַחֲרֹנָה שֶׁל
שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יְהוה בְּבִטּוֹל תְּפִלָּה וּבְאוֹת י' שֶׁל אֲדֹנָי וְנִתְחַיְבֵתִי
בְּדִינְךָ הַצָּדֵק חֲנֹק אוֹ כִּיּוּצָא בּוֹ הִרֵנִי מִקִּבֶּל עָלַי חֲנֹק וְהִרֵנִי כְּאֵלֹו

נְחַנְקָתִי עַל יְדֵי אוֹת יי' שֶׁל אֲדֹנָיִי בְּבֵית דִּין הַגָּדוֹל שֶׁבִּירוּשָׁלַיִם עַל
דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּשׁוּב וּתְיַחֵד שְׁלֹשָׁה אוֹתִיּוֹת
אַחֲרוֹנוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים יְהוֹיָה אַחִי"ה אֲדֹנָיִי הַחַי וְשֵׁם
קֹדֶשְׁךָ בְּמִלּוֹי הַחַי"ן כָּזָה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה וַיֵּאִיר בְּרָצוֹנְךָ בְּעוֹלָם
הַעֲשִׂיָּה וְאֵל יְהִי מוֹנֵעַ.

וְהִירֵי עֲתָה קִבַּלְתִּי עָלַי כָּל אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין לְכַפֵּר עַל כָּל
עֲוֹנוֹתַי שֶׁחָטָאתִי עִוְיָתִי וּפְשָׁעֵתִי מִנְּעוּרִי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה לְכַפֵּר
עַל עֲוֹנוֹתַי וּלְתַקֵּן כָּל הָעוֹלָמוֹת שֶׁפָּגַמְתִּי בָהֶם: יֵאָאֵ הַחֵד וַיֵּן הַחַי יְהוֹה
אַחִיָּה אֲדֹנָיִ: (ניקוד זה הוא מס' סערי ליון, אבל בס' הרש"ס כת"י היר"א, הניקוד יֵאָאֵ הַחֵד
וַיֵּן הַחַי יְהוֹה אַחִיָּה אֲדֹנָיִ)

ואח"כ תאמר תפלה זו שהוא תפלת רבי נחוניא בן הקנה.

ואל תזכיר שם מ"ב בפיד ממס, אבל תכין איך נרמז בר"ת של תפלה זו דאנא בכח.

אנא בבח. גדולת מינך. תתיר צרורה:	אב"ג ית"ן	(ליל א')
קבל רנת. עמך שנגבנו. טהרנו נורא:	קר"ע שט"ן	(ליל ב')
נא גבור. דורשי יחודך. כבבת שמרם:	נג"ד יכ"ש	(ליל ג')
ברכם טהרם. רחמי צדקתך. תמיד גמלם:	בט"ר צת"ג	(ליל ד')
חסין קדוש. ברוב טובך. נהל עדתך:	חק"ב טנ"ע	(ליל ה')
יחיד גאה. לעמך פנה. זוכרי קדושתך:	יג"ל פז"ק	(ליל ו')
שוועתינו קבל. ושמע צעקתנו. יורע תעלומות:	שק"ו צי"ת	(ליל ז')

[ואחר שגמר אותו יחזור לומר ג"פ הפסוק שכנגד אותו הלילה כלבד (ולא כל האנא בכח), כמו
שמסודר לעיל.

ובפעם הא' תכין כאלו נפסך פורחת ועולה מעשיה ליצירה בכח שם מ"ב דליצירה הג"ל.

ובפעם הב' תכין כאלו נפסו ורוחו פורחים ועולים מליצירה לבריאה בכח ב' שמות מ"ב דבריאה:

אהיה יחו   אהיה אהיה

ובפעם הג' תכין כאלו נפסו רוחו ונשמתו פורחים ועולים מבריאה ליסוד דנוק' דאילות בכח שם
מ"ב דמ"ה דאילות

יוד ואו דלת הא אלה ואו אלה, יוד הא ואו הא, יחיה

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד (במשאלי סי' הארצ"ל)

בשבת ויו"ט א"א למנצח בבוא

מזמור זה מועיל מאוד לזכירה ולהשגת החכמה ולהשלמת הנפש אם יכוין בו.

לִמְנַצַּח מְזִמּוֹר לְדָוִד: בְּבֹא־אֱלֹוֹ נָתַן הַנְּבִיא בְּאֲשֶׁר בָּא אֶל בֵּית שָׁבַע: תִּגְנִי אֱלֹהִים בְּחַסְדְּךָ כָּרֵב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי: הָרַב בְּכִסְנִי מַעֲוֵנִי וּמַחֲטָאתִי טָהַרְנִי: כִּי פִשְׁעֵי אָנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נִגְדִי תִמְיֵד: לֵךְ לְבִדְךָ חַטָּאתִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן תַּצְדִּק בְּדִבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ: הֵן בָּעֶזְרִי חוֹלָלְתִּי וּבְחַטָּא יַחֲמַתְנִי אָמִי: הֵן אֱמַת חַפְצָתָּ בַטָּחוֹת וּבְסֶתֶם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי: תַּחֲטָאֲנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהֵר תַּכְבֵּסֵנִי וּמַשְׁלֵג אֶלְבִּין: תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלָנָה עֲצָמוֹת דְּבִיתָ: הִסְתַּר פְּנֶיךָ מִחַטָּאִי וְכָל עֲוֹנוֹתִי מִחַה: לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי: אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי: הִשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֲלַמְּדָה פִּשְׁעִים דָּרְכֶיךָ וְחַטָּאִים אֶלֶיךָ יָשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי תִרְנֶן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶיךָ: אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ: כִּי לֹא תַחֲפֹץ זָבַח וְאַתָּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: זָבַחִי אֱלֹהִים רוּחַ נְשָׁבְרָה לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְּבָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם: אֲזִי תַחֲפֹץ זָבַחִי עֹלָה וְכִלִּיל אֲזִי יַעֲלוּ עַל מִזְבִּיחְךָ פָּרִים:

יכוין בזה הויות שבמזמור זה גי' ע"ה סמא"ל, להכניע אותם, ובניקוד אֱלֹהִים שגם הנקודות יעלו למספר לילי"ת, ואותיות אחר האו"ת הוא עִשְׁצִי"ג לילי"ת להכניעה עם ת"ף מחנות שלה, שלא תגרום קרי שמאלה בזה הקרי. וראה מש"כ בסעיף י"ג [7] מסי' השל"ה. ובס' זרע קודש, לבעהמ"ח ויקהל משה, כ' לכוין השמות בניקוד קמיקרה.

ואותיות שקודם האו"ה הוא מְלַבְּחָךְ גי' יב"ק עם ג' אותיותיו [בסי' הארצ"ל זאלקווא (נקוד המס סגול, הלמד פתח, הכף כפופה וכן הפשוטה קמץ וה"ה צרי כזה מְלַבְּחָךְ), וכן הוא במשנת חסידים (פ"ח ממס' השכיבה)]. ועם מספר השם הראשון גי' תקל"ה גי' למד יוד למד יוד תאו, להכניע הפשוט והמלוי שלה (הפשוט מכניע שם הראשון, והמלוי מכניע השם השני).

עֲשִׂיר לַמַּעֲלוֹת אִשָּׁא עֵינִי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֹא עֲזָרִי. עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה (עזריאל) עִשָּׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. אֵל יִהְיֶה לַמוֹט רִגְלְךָ אֵל יָנוּם שִׁמְרֶיךָ.

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִשָּׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל. יְהוֹה שֹׁמְרָךְ (שמריאל) יְהוֹה צִלְךָ
(צדקיאל) עַל יַד יְמִינֶךָ. יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכָּבֵה וְיָרֵחַ בְּלִילָה. יְהוֹה יִשְׁמְרָךְ
(ישראל) מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ. יְהוֹה יִשְׁמֹר (יהודריאל) צִאתְךָ וּבואֶךָ
מִצֵּתָה וְעַד עוֹלָם. (מסידור ר' שבתאי).

גָּד גָּדוֹד יְגוֹדְנוּ וְהוּא יְגַד עֲקֵב   הָגָה בַּפִּסּוּק זֶה יֵשׁ שָׁשָׁה תִּצּוֹת.
עֲקֵב יְגַד וְהוּא יְגוֹדְנוּ גָדוֹד גָּד   וַיֹּאמֶר ג"פ בְּיוֹסֵר וּג"פ בְּהִיפֵךְ ג"י ח"י.

וַיְכוּן גָּב דָּן גָּז דָּד וְג' דָּי יָא גוֹ וְה' דָּד גוֹ וְהוּא י"א שְׁמוֹת קְדוּשִׁים לֹא־כַפִּיִּיא לִי"א קְלִיפּוֹת.
(וּכ"כ בַּס' זֶרַע קוֹדֶשׁ הַג"ל). וּסְגוּלָתוֹ לְהַגָּל מִקְרִי כִּי כָל הַפִּסּוּק ג"י קר"י. וּבִשְׁרָף פַּע"ח כ' שֶׁהִגִּיחַ
שָׁל הִי"א שְׁמוֹת כְּפִי נִקְוָדָתָם בַּתּוֹרָה וְהַגָּבָא יִשְׁלִים הַחֹסֶר. וְע"ע בַּסֵּפֶה"ק רַגֵּל יִשְׂרָאֵל (לְהַג"ל מִהַרַּ"א
מִדִּינוֹב) סוֹף מַעֲרֶכֶת ג' (אוֹת ג').

פסוק זה מועיל לקרי ועי"כ מתגרשים כיתות נעמה ולילית מן העולם:

אִם תִּשְׁכַּב לֹא־תִפְחָד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתְיָךְ, ג"פ:
בְּטוֹב אֲלִין אֶקִּיץ בְּרַחֲמִים, ג"פ:

הַמַּהֲר"ם מִחוּטְנֶבֶרֶג הִיָּה אֹמֵר פִּסּוּק זֶה בְּכָל שָׁשָׁה פָּנִים: לִישׁוּעַתְךָ קוּיָתִי ה', לִישׁוּעַתְךָ ה' קוּיָתִי.
קוּיָתִי לִישׁוּעַתְךָ ה', קוּיָתִי ה' לִישׁוּעַתְךָ, ה' לִישׁוּעַתְךָ קוּיָתִי, ה' קוּיָתִי לִישׁוּעַתְךָ. וְהַטַּעַם
לְהַזְכִּיר הַמַּזְחִיקִים וְהַמַּשְׁחִיחִים מִכָּל שָׁשָׁה קְאוֹת הָעוֹלָם שֶׁהֵם מַעֲלָה וּמַטָּה וד' רוּחוֹת (רָאָה סַעִיף י"ג
אוֹת [7]).

לִישׁוּעַתְךָ קוּיָתִי יְהוֹה, ג"פ:

תְּכוּן אֵל שֶׁס הַיּוֹלָא מִמֶּנּוּ לִי"ש וְע"ת דָּק"ו ית"י יְהוּ"ה

אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד וְגו': עוֹד נִל"פ שֶׁנֶּכּוֹן לְאוֹמְרוֹ לִפְנֵי הַסֵּנָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא דְּבָרִי שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ
ע"ה (מִשְׁלִי ג') הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה לְחוֹרָה וְעִבּוּדָה הַבּוּיָ"ת וְלִמְדוֹת טוֹבוֹת, וּז"ל שֶׁס: בְּנֵי תוֹרָתִי אֵל
תִּשְׁכַּח וּמִטָּתִי יֵרֵךְ לְבָד. כִּי אֶרֶךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים יוֹסִיפוּ לָךְ. חֶסֶד וְאֱמֶת אֵל־יַעֲזֹבֶךָ קֶשֶׁר
עַל־גְּרִגְרָתְךָ כְּחֶסֶד עַל־לֹחַ לְבָד. וּמֵאֵל־חֵן וְשָׁכַל טוֹב צַעֲיֵנִי אֱלֹהִים וְאֵדָם. בָּטַח אֵל ה' בְּכָל־לְבָד
וְאֵל־בִּינְתְּךָ אֵל־תִּשְׁעֶנּוּ. בְּכָל־דְּרִכֶּיךָ דַּעַהּ וְהוּא יִישֹׁר אֲוִרְחוֹתֶיךָ. אֵל־תְּהִי חֶסֶד בְּעֵינֶיךָ יֵרֵא אֶת־ה'
וְסוֹר מִרַע וְגו'. מוֹסֵר ה' בְּנֵי אֵל תִּמְאָס וְאֵל תִּקֵּץ בְּחוֹכְחָתוֹ וְגו'. כִּי טוֹב סַחֲרָה מִסַּחֲר־כֶּסֶף וּמִחֲרוֹץ
חֲבוּלָתָהּ. יִקְרָה הֵיא מִפְּנִינִים וְכָל־חִפְצֶיךָ לֹא יִשְׁוּ־זֶה. אֶרֶךְ יָמִים בִּימִינָה בְּשִׁמְאַלָה עֶשֶׂר וְכַבּוֹד. דְּרִכִּיהָ
דְּרִכִּי־נַעַם וְכָל נְחִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. עַץ חַיִּים הֵיא לְמַחְזִיקִים זֶה וְחוֹמְכִיהָ מֵאֲשֶׁר וְגו'. וְעַל כָּל הַג"ל

מתייחס הפסוק, באומרו: אז חלך לבטח לרכך ורגלך לא תגוף, אם תשכב לא-פתחך וסככת וערבה שנתך וגו'.

בטוב אליך אקין ברחמים: נל"פ עפ"י הגמ' (ברכות ה.) אין טוב אלא תורה שנא' (משלי ד') כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו, וא"ר חייא א"ר יוחנן (שם יד.) כל המשביע עצמו מדברי תורה ולן אין מבשרין אותו בשורות רעות. וז"כ בטוב אלך שיהא יסן מתוך דברי תורה, שהיא הכנה לעבודתו ית' ביום המחרת, ואז אקוץ ברחמים.

אתה ס"ת ל"י מ"ר ר"ת סמאל ובר"ת של ג' תיבות ראשונות, הוא פא"ל והוא שם מע"ב שמות של ויס"ע וי"צא וי"ט. ותכין בפסוקי' אלו ובכוונתך אתה מכניע סמאל וכן הקליפות כי הוא הצר האורר ראש הצרים הוא היצ"ר הוא השטן הוא מלאה"מ. ואנו מתפללים שלא יהי' לו כח להסית אותנו לעבירה, ואם ח"ו הסית לא יהי' לו כח להסטין ולקטרג, ואם קטרג לא יועיל קטרוגו. וזה רני פלט תסובבני סלה.

אתה סת"ר לי, מצר תצירני רני פלט תסובבני סלה, ג"פ:

ידוע כי הסינה אחד מס' במיתה וכשהגשמה יולדת כלילה אם יזכה מלמדן אותו רזין עלאין וכשיעור משנתו שוכחין הכל לפי הזכות שיש לאדם בו' (ראה פע"ח פי"א מש' קרשע"ה ד"ה למהר"ו ז"ל) ועי' באבן עזרא (תהלים עז) עה"פ שכ' שבמות הגוף אז תודיעני דרך החיים, וטעם שובע שמחות את פניך שיהיה מזיו שכינה כי אז תאמץ הגשמה מעסקי העולם ותראה עין בעין האמת, נעימות בימיך נלח שתענג על השם, כנותן מתנות נעימות לאוהבו בימינו ושלח תפסקנה לנחת.

**תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות
בימיך נצח, ג"פ:**

יכוין להעלות הגר"ן, שנמסרו אל הקליפה ע"י הקרי והשחתת זרע, אל הקדושה, ומספר זה של תר"חם הוא מספר מצפץ מצפץ יאההויה עה"כ.

אתה תקום תרחם ציון בי עת לחנה בי בא מועד:

פסוק זה מסוגל לגרש מן העולם כחות המחטיאים את האדם כלילה להולדת קרי (סי' האריז"ל, קול יעקב) והם כחות נעמה ולילית (זרע קודש הנ"ל). ונלע"ד עפ"ימ"ש בהק' הזוהר (ט:), ועיי"ש במש"כ וארקה, ונאמר כל' תרגום שלא יקנאו המלאים ולא יקטרגו עליו על עוונתיו, ותיבת אלה הוא בלשה"ק שקאי על ו"ק דז"א (כ"א כלול מו' גי' אל"ה) שעל ידם נבראו שמים וארץ. עו"ש (ט.) שפסוק זה

(ירמ' ח) הוא ג"כ קבלת עומ"ש, וז"ל כל מאן דאמר דלית אלהא אחרא אשתאי מעלמין כמה דאחמר כדנא תאמרון וגו' בגין דלית אלהא אחרא בר קוב"ה בלחודוי.

בְּדָנָא תִּתְּמָרוּן לְהוֹם אֱלֹהֵיָא דִּי שְׁמִיָּא וְאַרְקָא לָא עֲבָדוּ יֵאֲבָדוּ מֵאַרְעָא וּמִן תַּחְתּוֹת שְׁמִיָּא אֱלֹהֵיָא:

(ויטין כי הגפס נשארית בגוף היסן והרוח עולה למעלה בסוד פקדון, משנ"ח).

בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָהּ אוֹתִי יְהוָה אֵל אֲמֶת:

וראה מש"כ לעיל סעיף טו [א].

שְׂרִי לִיָּה מֵאֲרִי מֵאֵן דְּמַצִּיעַר לִי:

כשהולך לישן ילך אצל המזוזה ויניח ידיו ויאמר זה: (קלטור של"ה בשם הרמ"ק)
 בם' קהלת יעקב (לבעל מלוא הרועים כ' שם שד"י הוא מבריך חלונים וע"כ הוא רשום במזוזה,
 שד"י וג' אותיות גי' יצ"ר טו"ב, ויונק מהדיקנא, ולכן גי' ב"פ זקן, וסערין דדיקנא קשיסין לאכפייא
 דינן. וראה בבבב"ט עה"ת (בראשית לה) עה"פ אני אל שדי פרה ורבה. ובזוה"ק (ואתחנן רסו.) כ'
 וז"ל, אמר קוב"ה לישראל כמה מקטריגין זמינן לקבלייכו אשתדלו בפלחני ואנא אהא נטיר לכו לבר,
 ואחזן תהוון זמינן בבתיכון מלגאזו וניימי בערסיכון ואנא אהא נטיר לכו לבר וסחרני ערסיכו. ות"ח
 בשעתא דאינון זינן ביסין קריבין לפתחא דב"נ זקפן רישא ומסתכלן בשמא קדישא דאחזי לבר דאיהו
 שד"י דמתעטר בעטרוי שמא דא שליט על כלהו מניה דחלן וערקין ולא קרבין לפתחא דב"נ עכ"ל.
 ובליקוטי מהרי"ח הביא מהפרמ"ג (משכ"ז סי' רס"ז) בשם השל"ה דבשבת לא יאמר ה' שומרי וגו'
 דבשבת א"ל שמירה רק יאמר זכור את יום השבת לקדשו. אך הפרמ"ג מסיים לדידן שאומרים בתפלת
 ערבית דשבת ושמר אלתנו ובואנו עפ"י טעם הט"ז והמג"א שם, וא"כ י"ל ג"כ הפסוקים הג"ל.

ה' שוֹמְרֵי ה' צְלִי עַל יַד יְמִינִי ה' יִשְׁמַר יְצֵאתִי וּבֹאִי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
 מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם. שְׂדֵי יִשְׁמְרֵנִי מִכָּל תַּלְאִים רָעִים וּמִחֲלוּמוֹת רָעִים
 וּמִמְקָרָה לִּילָה.

אח"כ יאמר ז"פ

בכל דרכיך דעהו וגו': איתא בליקו"ת מהאריז"ל (משלי ג') וכ"כ בספה"ל, בכל דרכיך היינו הדרך הסלולה שהוא המטה, דעהו שיהיה לשמה, והוא יישר אורחותיך שהם הארחות שאינן נוהגין, כענין אורחות עקלקלות מלשון אורח, ואף שקשה להיות האכילה והתשמיש לש"ש כי ע"כ האדם נהנה וחפץ בהנאתה, הוא ית' יישר אותן ויתן בלבד האיד תעשה אותן לשמה.

בְּכָל דְּרָכֶיךָ דָּעָהוּ וְהוּא יִישֹׁר אֲוֲרָחוֹתֶיךָ

(ויכין דע ד"ו שהוא קוב"ה ושכינתו). ובס' קב הישר (פ' נ"ד) כ' שפסוק זה כולל כל התורה ויש בו כ"ו אותיות כמנין שם הוי"ה שהוא קודש קדשים, ומתחיל באות ב' ומסיים באות כ' כנגד כ"ב אותיות התורה. ובכל פעם שיאמר פסוק זה יטה את ראשו לשם קצוות כסדר הזה מזרח דרום מערב ולפון מעלה ומטה, ובפעם הז' הכונה דרך כלל לה', ויכין שמוסר נפשו להקב"ה שמושל בשם קצוות העולם ובזה הוא משעבד נפשו וגופו להקב"ה. וראה גם בס' יסוד יוסף פ' ס"א. [יש להעיר שבסדר הגענועין שלנו הסדר באופן אחר, וראה בס' מגיד מישרים פ' תבוא לגבי זכרון ורוחות העולם. אמנם בפ' נשא מצינו מסע הדגלים בסדר הזה וכמו"כ הקרבת הנשיאים].

מי שאינו יכול לישן יאמר פסוקים אלו כמה פעמים עד שיסון, והם מסוגלים לשמירה (קיצור של"ה בשם חכמי הקבלה).

תוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מִוְרָשָׁה קְהִלַּת יִעֲקֹב:

אִשׁ תָּמִיד תוֹקֵר עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה:

סִעָפִים שָׁנֵאתִי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי:

אֹר זָרוֹעַ לַצַּדִּיק וְלִישָׁרֵי לֵב שְׂמֵחָה: